

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok II., IV. dne 17.4.2020, *rozh. IV. dne 23.9.2015,*

výrok I. dne 17.7.2020 *co do porinosti žalobceho rozplatit žalobci 9 583 000 Kč,*

a je vykonatelné dnem 21.4.2020 *rozh. I, II, III. r,*
rozsahe pravní moci.

Číslo jednací: 44Cm 142/2004 - 539

V Plzni

dne 21-12-2020

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Svatavou Dvoreckou v právní věci žalobce **ARKUS, akciová společnost v likvidaci**, IČ 44444133, se sídlem Plzeň, Solní 278/4, zastoupeného JUDr. Miroslavou Wipplingerovou, advokátkou v Plzni, Pražská 45 proti žalovanému **Ing. J. D.**, nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Františkem Klímou, advokátem v Českých Budějovicích, Nám. Přemysla Otakara II č. 36, o **Kč 14.800.000,- s příslušenstvím, konečným rozsudkem**

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci Kč 9.583.000,- s úrokem z prodlení ve výši 10,75 % p.a. od 4.10.2008 do 31.12.2008, ve výši 9,25 % p.a. od 1.1.2009 do 30.6.2009, ve výši 8,5% p.a. od 1.7.2009 do 31.12.2009, ve výši 8 % p.a. od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 do zaplacení ve výši repo sazby ČNB zvýšené o 7 procentních bodů pro příslušné kalendářní pololetí, ve kterém trvá prodlení žalovaného, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho advokátky JUDr. Miroslavy Wipplingerové, advokátky v Plzni, Pražská 45 na náhradu nákladů řízení částku Kč 482.602,93, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (30% úspěchu).

III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice prostřednictvím Krajského soudu v Plzni na účet číslo 19-4321311/0710, VS 4422014204 Kč 32.589,- jako náhradu nákladů zálohovaných státem (znalečné a svědecké) a dále je povinen zaplatit žalobci Kč 2.471,- (poměrná část zálohy na znalecký posudek zaplacené žalobcem ve výši Kč 20.000,-), to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Co do částky Kč 5.217.000,- se návrh zamítá.

O d ů v o d n ě n í

Soud navazuje tímto odůvodněním na vydání mezitímního rozsudku ve shora uvedené věci pod č.j. 44Cm 142/2004-265 ze dne 20.3.2008, ve kterém uplatňovaný nárok žalobce posoudil co do základu za oprávněný s tím, že rozhodnutí ohledně výše nároku se ponechává na konečný rozsudek včetně rozhodnutí o nákladech tohoto řízení. Soud odůvodnil v mezitímním rozhodnutí, proč nárok žalobce považuje za oprávněný, odkázal na provedené důkazy a zjištění ve věci.

Proti mezitímnímu rozsudku podal žalovaný odvolání, ve kterém uvedl, že rozhodnutí o oprávněném nároku žalobce je nesprávné, dále vznesl námitku promlčení s tím, že věc má být posouzena podle ustanovení občanského zákoníku. Své odvolání žalovaný rozšířil písemným podáním ze dne 5.6.2009.

O odvolání rozhodl Vrchní soud v Praze rozsudkem č.j. 14Cmo 234/2008-283 ze dne 11.11.2009 s tím, že rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. V rozhodnutí uvedl, že se ztotožňuje se skutkovým zjištěním zdejšího soudu s tím, že v provedeném dokazování má rozsudek oporu a rozsudek byl soudem prvního stupně odůvodněn i po právní stránce. Na základě těchto skutečností závěr zdejšího soudu o tom, že smlouva o půjčce akcií uzavřená účastníky dne 2.5.2002 je neplatná pro nedostatek předchozího souhlasu k této smlouvě valnou hromadou žalobce podle ust. § 196a odst. 1 obch. zák., je správný. Proto důsledkem této neplatnosti je povinnost vrátit si vzájemná plnění. Pokud jde o námitku promlčení, pak ve smyslu ust. § 397 obch. zák. ve znění do 31.12.2012 činí promlčecí lhůta čtyři roky. Neobstály ani další námitky žalovaného ohledně vlastnictví akcií. Žalovaný převzal akcie od žalobce a ten měl právo na jejich vrácení, popřípadě na peněžitou náhradu. Z tohoto důvodu byl mezitímní rozsudek jako věcně správný potvrzen.

Proti rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 14Cmo 234/2008-283 z 11.11.2009 podal žalovaný dovolání dne 5.3.2010, které bylo doručeno soudu dne 8.3.2010. V dovolání žalovaný uvedl, že soudy obou stupňů nesprávně právně posoudily věc. Pokud byla projednávána dle ustanovení obchodního zákoníku, přičemž podle žalovaného měla být posuzována podle ustanovení občanského zákoníku. Rovněž uvedl, že nesouhlasí s tím, že námitka promlčení nebyla posouzena správně, neboť žalovaný trvá na tom, že je nárok promlčen. Rovněž žalovaný nesouhlasil se závěrem, že vyplacení hodnoty akcií žalovaným jejich skutečnému vlastníkově nemá na posouzení důvodnosti nároku žalobce žádný vliv a celkově bylo rozhodnutí obou soudů nesprávně právně posouzeno.

Žalobce se k dovolání žalovaného vyjádřil písemně dne 18.3.2010 s tím, že nejde o věc zásadního právního významu a navrhuje, aby dovolání bylo odmítnuto.

Ještě předtím, než bylo rozhodnuto Nejvyšším soudem o dovolání, obdržel soud od Ústavního soudu usnesení, jímž byla odmítnuta ústavní stížnost stěžovatele Ing. J. D. proti rozsudku vrchního soudu ze dne 11.11.2009, č.j. 14Cmo 234/2008-283 a proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 20.3.2008, č.j. 44Cm 142/2004-265. Ústavní soud usnesením ze dne 21.4.2010 ústavní stížnost stěžovatele Ing. J. D. odmítl.

Dne 11.11.2011 obdržel soud rozsudek Nejvyššího soudu ČR o dovolání žalovaného proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11.11.2009, č.j. 14Cmo 234/2008-283 s tím, že dovolání se zamítá. Ze závěru rozsudku Nejvyššího soudu vyplývá, že žalovaný je podle ust. §

457 a § 458 obč. zák. povinen vydat bezdůvodné obohacení vzniklé na základě neplatné smlouvy.

Poté, co proběhla řízení u Vrchního soudu v Praze a u Nejvyššího soudu v Brně a tyto soudy vydaly svá rozhodnutí, soud nařídil ve věci jednání na den 19.3.2012. Při tomto jednání žalovaný uvedl, že podal ve věci ústavní stížnost, která je vedena pod sp.zn. I.ÚS 191/12 a dal ke zvážení přerušení řízení ve smyslu ust. § 110 o.s.ř. Zástupkyně žalobce k tomu uvedla, že tuto záležitost projedná se svým klientem. Soud návrh na přerušení řízení neobdržel a nařídil na den 21.9.2012 další ústní jednání, při kterém na návrh žalobce bylo projednáno ustanovení znalce, aby mu bylo uloženo vypracování znaleckého posudku pro ocenění akcií SSK CZ, a.s., IČ 64510638, se sídlem Otrokovice, Napajedelská 1637 ke dni 2.5.2002, a to 18500 kusů akcií vlastněných akcionářem společností ARKUS a.s. a 12000 kusů akcií vlastněných akcionářem Stavební podnik Klatovy, a.s. s tím, aby znalec určil cenu jedné akcie a dále cenu akcie s ohledem na celkovou prodanou sumu 30500 kusů akcií, když v květnu 2002 byla jediným dalším akcionářem společnost PSG a.s.

Dne 4.10.2002 podal žalobce návrh na rozšíření žaloby o příslušenství pohledávky, a to úrok z prodlení tak, jak je v návrhu specifikován, až do úplného zaplacení. Soud rozšíření žaloby o příslušenství pohledávky připustil.

O ustanovení znalce rozhodl soud usnesení ze dne 12.11.2012 a jmenoval Ing. Davida Šoffera, IČ 64873641, bytem a místem podnikání Plzeň, Lábkova 8, znalce z oboru ekonomika, specializace odvětví ceny a odhady, oceňování podniků. Zároveň soud uložil žalobci zaplatit zálohu na vypracování znaleckého posudku ve výši Kč 20.000,-.

Dne 5.3.2013 byl soudu předložen znalcem vypracovaný znalecký posudek na Stanovení hodnoty akcií společnosti SSK CZ, a.s., IČ 64510638 reálnou hodnotou. Zároveň zaslal znalec vyúčtování ve výši Kč 50.396,- včetně DPH. Soud rozeslal znalecký posudek účastníkům řízení k seznámení a rozhodl o přiznání odměny znalci Ing. Davidu Šofferovi ve výši Kč 50.396,- usnesení č.j. 44Cm 142/2004-431 ze dne 25.3.2013. Proti usnesení o přiznání odměny znalci podal žalovaný dne 4.4.2013 odvolání. K odvolání žalovaného se písemně vyjádřil dne 22.7.2013 znalec Ing. Šoffer.

Vrchní soud v Praze rozhodl o odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Plzni dne 25.3.2013, č.j. 44Cm 142/2004-431 tak, že usnesení Krajského soudu v Plzni potvrdil (č.j. 7Cmo 270/2013-453).

Pokud jde o výše zmíněnou ústavní stížnost, která byla opakovaně podána k Ústavnímu soudu ČR žalovaným dne 18. ledna 2012, soud obdržel usnesení Ústavního soudu pod č.j. IÚS 191/12 ze dne 9. ledna 2014, ze kterého vyplývá, že Ústavní soud neshledal žádné porušení ústavně zaručených základních práv a svobod stěžovatele, a proto byla ústavní stížnost odmítnuta (dne 9. ledna 2014).

Následně soud nařídil na den 20.11.2014 ústní jednání, při kterém byl proveden k důkazu znalecký posudek znalce Ing. Davida Šoffera. Ze znaleckého posudku soud zjistil, že byla stanovena hodnota jedné akcie společnost SSK CZ, a.s., IČ 64510638, a to v případě minoritního podílu na Kč 1.320,-. Dále ze znaleckého posudku soud zjistil, že hodnota jedné akcie, a to v případě ocenění jedné akcie v rámci balíku akcií celkem 30500 kusů, přičemž 18500 kusů bylo vlastněných akcionářem ARKUS a 12000 bylo vlastněných akcionářem

Stavební podnik Klatovy, a.s., činila Kč 1.760,-. Na základě toho byla stanovena hodnota 18500 kusů akcií ve výši Kč 24.420.000,- a hodnota 12000 kusů akcií vlastněných akcionářem Stavební podnik Klatovy, a.s. na částku Kč 15.840.000,-, a to ve všech případech k datu 2. května 2002. Znalecký úkon byl zapsán pod pořadovým číslem 063-002/13 znaleckého deníku, s datem vypracování 27. února 2013. Ke znaleckému posudku jsou přiloženy čtyři přílohy.

Po provedení důkazu znaleckým posudkem žalobce uvedl, že proti znaleckému posudku výhrady nemá. Žalobce se vyjádřil i k dotazu soudu, zda žádá, aby byl účasten při jednání znalec, že tak nežádá. Žalovaný se k dotazu soudu písemně nevyjádřil, avšak při jednání uvedl, že s metodou výpočtu nesouhlasí a žádá, aby byl znalec přizván za účelem zodpovězení dotazů žalovaného.

Jednání bylo proto odročeno na den 5.2.2015. Z důvodu vážného onemocnění právního zástupce žalovaného bylo toto jednání odročeno, a to na 11. květen 2015.

K tomuto jednání se písemně vyjádřil právní zástupce žalovaného s tím, že spor je nyní veden pouze o vydání plnění z neplatné smlouvy, tj. vydání peněžního ekvivalentu místo akcií. Z tohoto důvodu žalovaný navrhuje, zda by situace mohla být řešena smírným způsobem. Žalovaný se ve svém podání dovolává posouzení otázky vlastnictví předmětných akcií v době uzavření smlouvy, což podle žalovaného je podstatné a o čemž se zmiňuje rovněž Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 3.11.2011, č.j. 29Cdo 1564/2010. Žalovaný dále odkazuje na skutečnosti, které již uvedl dříve v průběhu řízení, že žalobce nikdy nebyl vlastníkem 18500 kusů akcií emitenta SSK CZ, a.s. o nominální hodnotě Kč 1.000,- na jednu akcii, neboť smlouva z 31.12.2000 uzavřená mezi Stavebním podnikem Klatovy a.s. jako převodcem a žalobcem jako nabyvatelem je absolutně neplatná. K tomuto datu byl žalobce akcionářem obchodní společnosti Stavební podnik Klatovy a.s. a zrovna tak Stavební podnik Klatovy a.s. byl akcionářem žalobce. Ve věci se ještě osobně vyjádřil sám žalovaný, který navrhl, aby byl vypracován znalecký posudek, který by určil hodnotu akcií metodou likvidační a dále navrhl přizvání libovolného makléře k vyjádření názoru na ceny průměrných stavebních společností v ČR v roce 2002 a dále vyjádření názoru na použité metody a výši ocenění akcií znalce p. Šmída a p. Šoffera.

Dne 11.5.2015 se uskutečnilo další jednání ve věci s tím, že soud projednával návrhy žalovaného na doplnění dokazování, a to jak bylo výše uvedeno. Při jednání však účastníci řízení dospěli k závěru, že tuto záležitost ponechávají na úvaze a rozhodnutí soudu, neboť žalobce považuje další zpracování znaleckého posudku, resp. revizního posudku, za nadbytečné a rovněž námitku žalovaného, že je důležité, zda je vlastníkem prodaných akcií, že to byl Stavební podnik Klatovy a.s., pak žalobce uvedl, že pro rozhodnutí ve věci není tato záležitost relevantní, když všechny soudy, které ve věci dosud rozhodovaly, potvrdily mezitímní rozsudek o nároku na vydání bezdůvodného obohacení. V závěru tohoto jednání žalovaný požádal, zda by se přesto nepodařilo mezi účastníky dohodnout smírné řešení.

Dne 29.6.2015 obdržel soud zprávu, že mezi účastníky řízení nedošlo k uzavření smíru, neboť částka navrhovaná stranou žalovanou je nepoměrně nízká a znamenala by tak možnost posouzení jednání žalobce, že nejedná s péčí řádného hospodáře v případě, že by na takový smír přistoupil.

Dne 30.7.2015 se uskutečnilo poslední jednání ve věci, ve kterém soud před vydáním rozhodnutí rozhodl o tom, že neprovede další revizní posudek. Žalovaný uvedl, že na tomto posudku již netrvá ani nenavrhuje zkoumání skutečnosti ohledně vlastnictví předmětných akcií.

Soud má po provedeném dokazování, pokud jde o důvodnost nároku, za prokázané, a to i na základě rozhodnutí odvolacího a dovolacího soudu, že nárok žalobce je co do důvodu oprávněný. Soud k návrhu žalobce ustanovil znalce Ing. Davida Šoffera, který ve znaleckém posudku, vypracovaném dne 27.2.2013, stanovil, že hodnota jedné akcie společnosti SSK CZ, a.s., IČ 64510638 v případě minoritního podílu činila Kč 1.320,-, přičemž v případě ocenění jedné akcie v rámci balíku akcií činila Kč 1.760,-. Hodnota všech akcií žalobce, tj. 18500 kusů pak činila částku Kč 24.420.000,-. Vzhledem k tomu, že žalobce při podání žaloby vycházel z hodnoty jedné akcie Kč 1.082,-, žalovaná částka činila po rozšíření žaloby Kč 14.800.000,-. V době, kdy byl znalcem vypracován znalecký posudek, nebylo již možno ze strany žalobce rozšířit žalobu, neboť částka převyšující požadavek žalobce dle žaloby, již byla promlčena. Výše nároku žalobce, dle znaleckého posudku, činí Kč 24.420.000,-, oproti žalovaným Kč 14.800.000,-. Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení bylo prokázáno, že žalovaný za převod akcií uhradil žalobci Kč 5.217.000,-, uplatňuje žalobce nárok na zaplacení částky ve výši Kč 19.203.000,-. Soud se již dále nezabýval otázkou úhrady případného bezdůvodného obohacení vůči Stavebnímu podniku Klatovy a.s., neboť žalovanému nebyl žádný úkol uložen, aby plnil za žalobce, ani k tomu nebyl důvod.

Soud proto na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že výše nároku žalobce činí Kč 9.583.000,- poté, co z žalované částky Kč 14.800.000,- byla odečtena částka Kč 5.217.000,-, která prokazatelně byla žalovaným žalobci uhrazena. Vzhledem k tomu, že byl žalovaný v prodlení s úhradou dlužné částky, přísluší žalobci i právo na náhradu zákonného úroku z prodlení, o který požádal žalobce v průběhu řízení a o kterém soud v rámci rozšíření žaloby dne 11.10.2012 rozhodl, a to počínaje dnem 4.10.2008, s ohledem na to, že předchozí příslušenství pohledávky již bylo promlčeno. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I tohoto rozsudku a zavázal žalovaného k zaplacení částky Kč 9.583.000,- s příslušenstvím tak, jak je v žalobě specifikováno. Pokud jde o částku Kč 5.217.000,-, byl v této části nárok žalobce zamítnut a to proto, že tato částka byla žalovaným žalobci uhrazena, a to již před podáním žaloby. Pokud jde o celkovou přiznanou výši nároku žalobce, soud nepřiznal žalobci částku, jež by byla zjištěna ve znaleckém posudku znalce Ing. Davida Šoffera ve výši Kč 24.420.000,-. Soud při rozhodnutí o výši nároku přihlédl k ust. § 153 odst. 2 o.s.ř., podle kterého může soud překročit návrhy účastníků a přisoudit něco jiného nebo více, než čeho se domáhají, jen tehdy, jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky. Z tohoto důvodu soud nepřekročil rámec žalované částky.

Ohledně náhrady nákladů řízení soud postupoval ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. podle zásady úspěchu ve věci, kdy žalobce byl úspěšný v rozsahu 30%, v rozsahu 35% byl neúspěšný. Žalobci tedy přísluší poměrná část vynaložených nákladů řízení vyplývajících ze zaplaceného soudního poplatku Kč 592.000,-, dále zastoupení žalobce advokátem 14 úkonů po Kč 50.220,-, 14 režijních paušálů po Kč 300,-, tj. celkem Kč 703.080,- plus Kč 4.200,-, plus DPH Kč 148.528,-. Celkem tyto náklady činí Kč 1.447.808,80. Žalobce pak ještě uhradil zálohu na znalecký posudek ve výši Kč 20.000,-. Soud proto rozhodl podle zásady úspěchu ve věci o výši nákladů řízení tak, že uložil povinnost žalovanému zaplatit k rukám právního zástupce žalobce částku Kč 482.602,93, tj. 30% dle úspěchu ve věci. Dále soud zavázal žalovaného k zaplacení nákladů zálohovaných státem, kdy uložil povinnost žalovanému

zaplatit Kč 32.589,- České republice na účet Krajského soudu v Plzni. Tato částka sestává z poměrné části za znalečné ve výši Kč 30.396,-, která byla zaplacená z prostředků státu, přičemž žalobce se podílí na vypracování znaleckého posudku částkou poměrnou, tj. Kč 17.529,-. Žalovaný byl dále zavázán k zaplacení zbývající části zaplacené zálohy žalobcem ve výši Kč 2.471,-, která byla spotřebována za vypracování znaleckého posudku. Součástí nákladů hrazených státem bylo i svědecké Kč 2.193,-, vyplacené svědkovi Č. [REDACTED] V. [REDACTED] na základě refundační faktury.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni
dne 30.07.2015

JUDr. Svatava Dvorecká, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Hana Hrdličková

